

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง วินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๔๓

เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับ
วินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ
บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑ และมติคณะกรรมการบริหารงานบุคคลใน
คราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยความเห็นชอบของสภา
มหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงออก
ประกาศไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๑ บุคลากรมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติดนให้อยู่ในระเบียบวินัย ดังต่อไปนี้

- ๑.๑ ต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัด
- ๑.๒ ต้องสนับสนุนการปักครองระบบอนุประชารัฐไปตามรัฐธรรมนูญด้วยความ
ปฏิสุทโธเจ
- ๑.๓ ต้องสุภาพเรียบร้อย เสื้อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่ง
การในหน้าที่โดยชอบ

๑.๔ ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ นิยาม กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง
ประกาศ และประเพณีของมหาวิทยาลัย

๑.๕ ต้องปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เกิดผลดี หรือเกิดความก้าวหน้าแก่
มหาวิทยาลัย รวมด้วยรักษาทรัพย์สินและผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

๑.๖ ต้องอุทิศเวลาให้แก่มหาวิทยาลัยและปฏิบัติงานตรงต่อเวลาสม่ำเสมอ การ
มาปฏิบัติงานสายหรือกลับก่อนกำหนดเวลาเนื่อง ๆ ถือว่าเป็นการทำผิดวินัย

๑.๗ ต้องรักษาชื่อเสียงและความสันติในกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ซึ่งหมายความนี้ก็คือ

หรือได้รับคำสั่งให้เก็บเป็นความลับอย่างเคร่งครัด

๑.๘ ต้องประพฤติและปฏิบัติตามจรรยาและมารยาทแห่งวิชาชีพของตน

๑.๙ ต้องรักษาความสามัคคีและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในงานปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีต่อมหาวิทยาลัย

๑.๑๐ ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ของตน ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อหาประโยชน์ให้แก่ตนเองและผู้อื่น

๑.๑๑ ต้องไม่ประพฤติให้เสื่อมเสียซึ่อเลียงแก่ตน หรือแก่ซึ่อเลียงของมหาวิทยาลัย

๑.๑๒ ต้องไม่รายงานเหตุต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑.๑๓ การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่องหน้าที่และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑.๑๔ การประมาทเลินเล่อในหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่โดยจะใจไม่ปฏิบัติตามพรพระธรรมวินัย กกฎ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศของมหาวิทยาลัย อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑.๑๕ การเปิดเผยความลับของมหาวิทยาลัย อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑.๑๖ การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยพระธรรมวินัย กกฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศของมหาวิทยาลัย อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑.๑๗ การละทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบหัววัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติกรรมอันแสดงถึงความจะใจไม่ปฏิบัติตามพระธรรมวินัย กกฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศของมหาวิทยาลัย เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒ ผู้บังคับบัญชาต้องส่งเสริมและดูแลระมัดระวังให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามวินัย ถ้ารู้ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำการที่ทำผิดวินัย ต้องดำเนินการทางวินัยทันที

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ หรือปฏิบัติหน้าที่ตามข้อนี้โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาตนกระทำผิดวินัย

ข้อ ๓ ให้เชิดมนียมี ๗ สถาน คือ

๓.๑ ภาคทัณฑ์

๓.๒ ตัดเงินเดือน

๓.๓ ลดชั้นเงินเดือน

๓.๔ งดบำเหน็จความชอบ

๓.๕ ให้ออก

๓.๖ ปลดออก

๓.๗ ไล่ออก

ข้อ ๔ การลงโทษบุคลากรมหาวิทยาลัยให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมิให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำการใดวินัยในกรณีใด ตามข้อใด

หมวด ๒

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๕ การดำเนินการทางวินัยแก่บุคลากร ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงฉะยุติธรรมโดยไม่ซักข้า

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำการใดวินัยอย่างยังไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำการใดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และในการสอบสวนนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มิให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบข้อกล่าวหา เมื่อดำเนินการแล้วถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใดวินัยก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๖ หรือข้อ ๗ และแต่กรณีถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากำราทำผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสองให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๒๗ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นผู้สั่งแต่งตั้ง

หลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาบุคลากรผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำการใดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนบุคคลกรผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำการผิดวินัย

ข้อ ๖ บุคคลกรผู้ได้กระทำการผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษทางทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน หรือคงบำเหน็จความชอบตามสมควรแก่กรณี ให้หมายความกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษไว้ได้

การลงโทษทางทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำการผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ควรลงโทษตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน หรือคงบำเหน็จความชอบ โดยแสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร และการลงโทษทางทัณฑ์นี้ ให้มีกำหนดไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันสั่งลงโทษ แต่เมื่อผู้บังคับบัญชาเห็นว่าบุคคลกรผู้นั้นกลับปฏิบัติในระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัยด้วยดี จะสั่งลบล้างภาคทัณฑ์ก่อนครบกำหนดก็ได้ หากในระหว่างกำหนดสั่งลงโทษไว้ บุคคลกรผู้นั้นกระทำการผิดวินัยอีก ให้ลงโทษสถานอีกเดือนขึ้นไป ตามสมควรแก่กรณี

ในกรณีที่กระทำการผิดวินัยไม่ร้ายแรงและเป็นความผิดครั้งแรก ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามีเหตุอันควรลดโทษ จะลดโทษให้โดยว่ากล่าวตักเตือนก่อนก็ได้

สำหรับการลงโทษตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน หรือคงบำเหน็จความชอบ จะกระทำได้ต่อเมื่อบุคคลกรผู้ได้กระทำการผิดวินัยซึ่งไม่ร้ายแรงถึงกับให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากตำแหน่งหน้าที่ มีเหตุที่ผู้บังคับบัญชาเห็นควรปราบ ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งตัดเงินเดือนลดขั้นเงินเดือน หรือคงบำเหน็จความชอบ โดยแสดงความผิดของบุคคลกรผู้นั้นให้ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร และการลงโทษตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน หรือคงบำเหน็จความชอบนี้ ให้มีกำหนดไม่เกินสามปี นับแต่วันสั่งลงโทษ แต่เมื่อผู้บังคับบัญชาเห็นว่าบุคคลกรผู้นั้นกลับปฏิบัติในระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัยด้วยดี จะสั่งลบล้างการลงโทษตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน หรือคงบำเหน็จความชอบก่อนกำหนดก็ได้ หากในระหว่างกำหนดที่สั่งลงโทษไว้ บุคคลกรผู้นั้นกระทำการผิดวินัยในกรณีเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันซ้ำอีก ให้อีกว่าเป็นการกระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗ บุคคลกรผู้ได้กระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษไว้ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าให้ออก หันนี้ภายใต้บังคับบรรดาศักดิ์

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามข้อ ๕ ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว และผู้มีอำนาจใจสั่งบรรจุตามข้อ ๒๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑ เห็นว่าบุคคลกรผู้ได้กระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามควรลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) สำหรับผู้ดูแลห้องตัวแทนของอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๒๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑ สงเรื่องให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลพิจารณา เมื่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมีมติเป็นประการใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุถักถ้วน สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

(๒) สำหรับผู้ดูแลห้องตัวแทนอื่นนอกจากที่กล่าวไว้ใน (๑) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๒๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑ พิจารณาสั่งลงโทษตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน

หมวด ๓
อำนาจการลงโทษบุคลากร

ข้อ ๙ อำนาจการลงโทษบุคลากร ของผู้บังคับบัญชา มีดังนี้

(๑) คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำผิดวินัย มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์

(๒) อธิการบดีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำผิดวินัย มีอำนาจสั่งลงโทษตามข้อ ๓ ได้ทุกสถาบัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓

(พระราชนมุนี)

อธิการบดี
ประธานกรรมการบริหารงานบุคคล
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

